

РЕШЕНИЕ

№ 15924

гр. София, 24.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **8475** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК вр. чл. 284 - 286 от ЗИНЗС.

Образувано по искова молба К. Р. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адвокат П.–М. М. Бозов, АК-В., срещу Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието за присъждане на:

- сумата в размер на 1000.00 /хиляда/ лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, претърпени от транспортиране без предпазен колан на 29.11.2024г. от ЗООТ „К.“ до Централен софийски затвор, ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от 29.11.2024г. /датата на увреждането/ до окончателното му изплащане; както и

- сумата в размер на 1000.00 лв. /хиляда лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от транспортиране без предпазен колан на 03.12.2024г. от Централен софийски затвор до ЗООТ „К.“, ведно със законната лихва от 03.12.2024г. /датата на причиняване на увреждането/ до окончателното изплащане, както и

- сумата в размер на 2000.00лв. /две хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от транспортиране без предпазен колан на 02.12.2024г. от Централен софийски затвор до Специализиран наказателен съд, находящ се в [населено място], [улица] от Специализиран наказателен съд, находящ се в [населено място], [улица] до Централен софийски затвор. Претендира сторените разноски.

В исковата молба се твърди, че по време на конвоиране на датите 29.11.2024 г., 03.12.2024 и 02.12.2024 г., ищецът бил поставен в неблагоприятни условия, а именно в превозно средство без възможност за проветряване, без монтиран предпазен колан, който да защити живота и здравето

му, без меки седалки, с което счита, че е нарушен чл.6, ал.2 от Инструкция И-1 от 30.09.2022 г. за организацията и реда за осъществяване на конвойна дейност от Главна дирекция „Охрана“. Твърди се, че ситуирането на ищеца в описаните условия по време на конвой обострили здравословното му състояние, тъй като същият страдал от дискова болест с изразен вертебрален синдром и увреждане на нервни окончания на ляв крак (диоскова болест на Л4-Л5 и Л5-ЕС1 с остеопорозни промени). Въз основа на горните твърдения е посочено, че конвоирането на ищеца на процесните дати е извършено в противоречие с международните стандарти за транспортиране на лица, лишени от свобода, като се позовава на нарушение чл. 3 от ЕКЗПЧОС.

Първоначално исквата молба е подадена срещу ответника от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

В постъпилия по делото писмен отговор от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ /л.20/ е посочено, че съгласно чл.250а, ал.1 от ЗИНЗС, надзорно-охранителният състав в местата за лишаване от свобода конвоира задържаните и лишените от свобода лица от и до затворническите обществения, поправителни домове, работни обекти и лечебни заведения, а конвоирането на лицата при преместване между затвори или до органите на съдебната власт се осъществява от Главна дирекция „Охрана“, поради което ГДИН се явява ненадлежен ответник.

Въз основа на посоченото в отговора на ГДИН и дадени указания от съда на ищеца да конкретизира ответника, с нарочна молба от 12.11.2025 г. /л.43/, подадена от процесуалния представител на ищеца, като ответника на исковите претенции е посочена Главна дирекция „Охрана“.

В писмения отговор от Главна дирекция „Охрана“ /ГДО/ е посочено, че искът е насочен срещу ответник, който не е „специализиран орган по изпълнение на наказанията“, каквото е изискването на чл.284, ал.1 от ЗИНЗС. По същество, оспорва иска, като поддържа липса на конкретни незаконосъобразни действия на служители на ГДО. Сочи, че ищецът е превозван със специални автомобили, предоставени на Од „Охрана“ С. за осъществяване на правомощия по Закона за съдебната власт /ЗСВ/. Тези автомобили били регистрирани по ЗДвП като превозни средства със специален режим на движение и преоборудвани съобразно Наредба № Н-3/18.02.2013 г. за изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите - членки на Европейския съюз, или друга държава - страна по споразумението за Европейското икономическо пространство /Наредба № Н-3/18.02.2013 г./. Поддържа, че са спазени всички изисквания на действащите Правила за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служители на ГД „Охрана“. Претендира за отхвърляне на иска със законните последици.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на иска. Счита, че ищецът не е успял да докаже, че на процесните дати е претърпял болка и страдание или изобщо влошаване на здравословното състояние от превозването в специализираните автомобили на ГД „ИН“ и ГДО. Сочи като доказано обстоятелството, че за конвоирането на ищеца са били използвани специализирани автомобили, за които няма законови изисквания за поставяне на безопасителни колани, при транспортиране на задържани или лишени от свобода лица. Счита, че ищецът не е доказал нарушаване на правилата с промените във въпросните инструкции, които са две за всяка една от структурите – ответници, както и че непосредствено след конвоирането му е била отказана специализирана медицинска помощ, заради внезапно влошаване на неговото здравословно състояние. Обръща внимание, че в същите тези инструкции, съответно в чл. 3, ал.4 е предвидено конвоирането да се извършва, чрез използване на специализиран медицински транспорт в случаите, в които здравословното състояние на лицето не позволява да се транспортира със специализираните автомобили. В

заключение сочи, че здравословното състояние на ищеца е било такова, че не е било необходимо използването на медицински транспорт. Сочи и, че не са налице данни, от които да следва, че ищецът е правил изрично писмено или вербално искане до съответното ръководство да бъде превозван/конвоиран с такъв специализиран медицински автомобил.

Административен съд София град, I отделение, 21-ви състав, след като се запозна с приетите по делото доказателства и становищата на страните, намира за установено следното, от фактическа страна:

Между страните не е спорно, а и от приложените по делото доказателства се установява, че ищецът К. Р. Р. е постъпил в Затвора – [населено място] на 26.05.2023 г. На 13.06.2023 г. л.св. е бил разпределен в ЗООТ „К.“ за изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода“ и е бил там до неговото освобождаване на 12.07.2025 г.

От извършена проверка в Регионална дирекция „Охрана-С.“ е установено, че не са налични данни за конвоиране от ГДО на лице с имена К. Р. Р. на датите 29.11.2024 г. и 03.12.2024 г. от ЗООТ „К.“ до Затвора – [населено място] и обратно. За датата 02.12.2024 г. е посочено, че в изпълнение на заповед на директора на Регионална дирекция „Охрана- С.“, рег. № 3-1412/29.11.2024 г., ищецът е бил конвоиран от сградата на Затвора-гр. С. до сградата на Софийски градски съд, находяща се в [населено място], [улица] обратно, при спазване на Инструкция № И-1 от 30 септември 2022 г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност от ГДО. От извършената проверка е установено, че конвоирането на л.св. от Затвора-гр. С. до сградата на Софийски градски съд е извършено със специализиран автомобил рег. [рег.номер на МПС] и от Софийски градски съд до Затвора-гр. С. със специализиран автомобил рег. [рег.номер на МПС] .

От представеното свидетелство за регистрация на МПС Част I №[ЕИК]/л.57/ е видно, че МПС, рег. [рег.номер на МПС] , е вписано като специализиран автомобил.

От представеното свидетелство за регистрация на МПС Част I №[ЕИК] /л.59/ е видно, че МПС, рег. [рег.номер на МПС] , е вписано като специализиран автомобил.

В писмо от ГДИН /л.121/ е посочено, че К. Р. е конвоиран на 29.11.2024 г. от ЗО „К.“ до Затвора – [населено място] за явяване на дело в СГС на 02.12.2024 г. със служебно МПС „И. 50 Ц15“, рег. [рег.номер на МПС] , по време на което няма информация за инциденти.

От представеното свидетелство за регистрация на МПС Част I №[ЕИК]/л.59/ е видно, че МПС, рег. [рег.номер на МПС] , е вписано като специализиран автомобил.

Във връзка със здравословното състояние на ищеца към материалите по делото е представена медицинска документация /от л.83-л.103/, видно от които ищецът е с доказана многоетажна дискова болест Л4-Л5 и Л5-ЕС1 с остеопорозни промени, за която има данни за провеждани лечения и рехабилитация от 2013 г. до момента. В представената медицинска документация не са налични амб. листи или експертизи от лечение непосредствено след процесните дати, както и писмени молби от л.св. лице за необходимост от консултации със специалисти, поради влошаване на съществуващите здравословни неразположения на опорно-двигателната система на лицето.

По делото е разпитан свидетелят С. Т. А..

Разпитан, свидетелят заяви, че е изтърпявал наказание лишаване от свобода в размер на 5 години към Затвора - [населено място], който има поделения, а именно в К. и в К., които са под шапката на Затвора - [населено място]. Сочи, че наказанието изтърпявал в периода от 2019 г. до 2022 г. и от 2024 г. до преди три месеца. Твърди, че познава К. Р. от затвора в К., както и, че са работили заедно на външен обект. С Р. били заедно в К. от 12.09.2024 г. до неговото освобождаване, което било през месец август 2025 г. Спомня си, че в този период К. Р. бил транспортиран за явяване по дела. Разяснява, че транспортирането за дела ставало, чрез заявяване от ГДИН за транспорт от К. до Затвора – [населено място] и оттам се възлагал транспорт на ГДО към сградите на съда, на

които трябва да присъстват за дела. Уточнява, че вътрешният транспорт между затворите се прави от ГДИН, те комуникират и извършват транспорт заедно с ГДО. Транспортът от страна на ГДИН се извършва с един единствен конвой, който описва като МПС „Форд Транзит“ и се ползва в ежедневието за транспортиране на стока. Описва бусът като нечовешки. Споделя, че той бил осъден за превоз на емигранти и си излежал присъдата, но возел емигрантите в почовешки условия, защото в буса на ГДИН нямало нито светлина, нито достъп до въздух, нито обезопасителни колани. Бусовете били конструирани за шестнадесет човека. Спомня си, че по неговото дело за мигрантите имало изказване, че е застрашил живота им, което означава, че с превозването на лишените от свобода с бус в по-лошо състояние, същото важи и за тях. За себе си споделя, че има над 30 конвоя с този транспорт и условията били много лоши. Споделя, че вътре няма никакъв кислород, защото отзад няма вентилация, а вътре има десет души и понякога температурата е 35 градуса тази. Споделя, че ламарината, от която е направен бусът се напича има някакъв кислород. Местата за сядане в конвоя се намират в товарното помещение на този „Форд Транзит“. Разяснява, че в товарното помещение на буса има две пейки, които са около двадесет сантиметра, заварени за страниците на микробуса и вътре седят л.св. без да има място да се хванат някъде, без да има възможност да се закопчечат. Уточнява, че при всеки наклон или завой конвоираните се бутат един в друг и се удрят. Споделя, че за хора като К., които са по-едри това представлява голям проблем. Твърди, че бил свидетел на случаи, когато човек се транспортира с проблем – диабет или различни други заболявания, уточнява, че той също е със заболяване - има дискова херния на четири прешлена и манипулации също правя редовно. Знае за К., че също има здравословно заболяване, има дискова херния, има и парализа на крака. В тази връзка споделя, че няма условия в конвоя, които да могат да обезопасят при евентуални инциденти. Конвоираните били затворени с метална решетка, която се затваря с ключ и касов патрон и при евентуални инциденти или ако на някой му стане лошо не знае как биха могли да реагират органите. За белезниците по време на конвоирането споделя, че е строго индивидуално и е според режима на изтърпяването наказание. Спомня си, че е разговарял с К. Р. след транспортирането му с тези конвои и той винаги се е чувствал много зле, боли го, но не само той, а и други лишени от свобода. Споделя, че незнае защото К. е излизал няколко пъти за лечение, но знае, че не е добре с кръста, парализира му се левия крак и ходи на манипулации. За това нещо се лекувал в болница. Описва К. като голям мъж - два метра, 130 килограма. Да седи на една пейка един час, която е двадесет сантиметра не мисля, че е нормално и да се вози така. Счита, че К. е разстроен, но не само той, а всеки лишен от свобода, защото не заслужава такава нещца. Счита, че този микробус може да се използва за транспортиране, но не на хора, а на животни. През зимата споделя, че температурата в микробуса е точно такава каквато е навън, с максимум половин градус разлика, а даже понякога е и по студено. Вътре нямало отопление, нямало изход на вентилация, било ламарина. Споделя, че между въпросния „Форд Транзит“ и останалите бусове, с които се превозват затворници положението не е по-различно. Счита, че автомобилите на ГДО са по-нови, но условията за лишените от свобода са същите - те пак са под ключ зад решетка, пак с метална пейка, без обезопасителни колани и отново са с доста висок риск при евентуален инцидент да няма шанс за оцеляване. Твърди, че безопасността не е гарантирана в никакъв случай. Споделя, че той и ищеца не са пътували заедно в един и същи ден. За Затвора – [населено място], имало само един единствен конвой и той се осъществява с „Форд Транзит“, който пътува ежедневно от понеделник до петък по следния маршрут – минава през общежитието в К., след това през общежитието – К., което се намира в Б. и се връща отново в Затвора – [населено място]. Споделя, че с К. не са били настанени в едно и също помещение в К., но са били на един и същи етаж. В следствие на различни етажи, защото това се определяло от

охранително-надзорния състав. Споделя, че той бил два пъти в К. от 2019 г. до 2022 г. и от месец септември 2024 г. до преди три месеца.

Съдът кредитира свидетелските показания като ясни и непротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице, което твърди, че на 29.11.2024 г., 03.12.2024 г. и на 02.12.2024 г. е претърпяло неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразно действие на длъжностни лица от администрацията на Главна дирекция "Охрана".

Искът е предявен срещу надлежен ответник по смисъла на чл. 205 АПК вр. с чл. 285, ал. 1 от ЗИНЗС – юридическо лице, осъществяващо прякото ръководство и контрол върху конвоирането на арестанти и лишени от свобода.

Във връзка с възражението на ответника, че искът е насочен срещу орган, който не е „специализиран орган по изпълнение на наказанията“ съгласно чл. 284, ал. 1 ЗИНС, съдът установи следното: Систематичното тълкуване на разпоредбите, съдържащи се в Част първа от ЗИНЗС не предполага извод, че само министърът на правосъдието и Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" (ГДИН) са специализирани органи по изпълнение на наказанията. Такъв е всеки държавен орган, натоварен с правомощия, релевантни за изпълнението на наказанията, в частност, ГДО, когато конвоира лица, лишени от свобода. Както ГДИН, така и ГДО са юридически лица към министъра на правосъдието, съгласно съответно чл. 12, ал. 2 ЗИНЗС и чл. 2, ал. 1 от Правилника за устройството и дейността на ГДО, издаден на основание чл. 391, ал. 7 от Закона за съдебната власт (ЗСВ). Следователно, и двете дирекции съответстват на изискването, установено в чл. 205, ал. 1 АПК; и двете са специализирани администрации към министъра на правосъдието, изрично посочен в Част първа от ЗИНЗС, изпълняващи дейностите си в съответствие с правомощията, възложени на същия министър /вж. Решение № 12299 от 18.07.2024 г. на АдмС - С. по адм. д. № 217/2024 г./.

Материално-правната уредба на твърдяното право се съдържа в чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и в чл. 284, ал. 1 ЗИНС, който предвижда, че държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. Разпоредбата на чл. 3 поставя изисквания към условията, при които се поставят осъдените лица и задържаните под стража. Основателността на предявения иск предполага установяване наличие на следните материално-правни предпоставки: 1) акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по охрана, с които се нарушава чл. 3 от ЗИНЗС; 2) настъпила неимуществена вреда в правната сфера на ищеца в резултат на нарушението; 3) неимуществената вреда се предполага до доказване на противното по силата на оборимата презумпция, въведена с чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС.

В чл. 3, ал. 1 ЗИНЗС се съдържа забрана осъдените и задържаните под стража да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Според втората алинея за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, изразяващи се в липса на достатъчна жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Изброяването е неизчерпателно.

Отговорността на държавата за причинените вреди по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС е

обективна и освобождава ищеца от тежестта да доказва вина на конкретно длъжностно лице. Обективният неин характер означава още, че държавата отговаря за вредите, причинени от нейните органи или длъжностни лица при изпълнение на административната дейност, които са последица от незаконосъобразните им актове, действия или бездействия, без значение дали са виновно причинени.

Предмет на разглежданата искова претенция е обезщетяване на претърпени от К. Р. неимуществени вреди – физически неудобства поради липса на проветряване и наличие на обезопасителен колан в превозното средство за конвоиране.

По делото е установено, че в изпълнение на заповед на директора на Регионална дирекция „Охрана- С.“, рег. № 3-1412/29.11.2024 г., ищецът е бил конвоиран от сградата на Затвора-гр. С. до сградата на Софийски градски съд, находяща се в [населено място], [улица] обратно на датата 02.12.2024 г., като за другите две дати 29.11.2024 г. и 03.12.2024 г. не са налице доказателства за конвоиране от ГДО, като за датата 29.11.2024 г. се устави, че е осъществен конвой от ГДИН /л.121/, който не е страна в настоящото производство.

По отношение на установеното конвоиране на 02.12.2024 г. е установено, че конвоирането на л.св. Р. е било извършено от Затвора-гр. С. до сградата на Софийски градски съд със специализиран автомобил рег. [рег.номер на МПС] и от Софийски градски съд до Затвора-гр. С. със специализиран автомобил рег. [рег.номер на МПС]. Тези твърдения на ответника не са оспорени от ищеца.

Съгласно чл. 391, ал. 3, т. 6 от Закона за съдебната власт Главна дирекция „Охрана“ към Министерство на правосъдието „конвоира обвиняеми и подсъдими, за които се иска или е постановена мярка за неотклонение задържане под стража, или лица, изтърпяващи наказания в местата за лишаване от свобода, до органите на съдебната власт“. Конвойната дейност се осъществява със специализирани за това автомобили, оборудвани съгласно изисквания, въведени за процесния период с Правила за условията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служители на Главна дирекция „Охрана“, утвърдени на основание чл. 5, т. 6 и чл. 8, ал. 1 и ал. 2 т. 11 от Правилника за устройството и дейността на Главна дирекция „Охрана“ от министъра на правосъдието.

„Специализирани автомобили (автобуси)“ – за превоз на пътници лишени от свобода и задържани, с изключение на добавена заключваща система на килиите, съответно отговарят на изискванията на ЗДВП. Република България е въвела изискванията на ЕС в областта на транспортните средства чрез Наредба № 60 от 2009 г. за одобряване типа на нови моторни превозни средства и техните ремаркета (ДВ, БР. 40 ОТ 2009 г.), в това число и на изискванията на правилата на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИК на ООН) за Единни изисквания относно одобрението на моторни превозни средства от категория М2 или М3 по отношение на тяхната обща конструкция (ОВ L 373, 27.12.2006 г.).

Съответствието на оборудването на автомобилите с изискванията, на които следва да отговарят е предмет на проверка и преценка при регистрацията на автомобилите, извършва се от съответните органи, компетентни да извършат регистрацията, съгласно Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, като за първоначална регистрация се изисква и валиден за целите на регистрацията оригинал на ЕС сертификат за

съответствие, издаден от производителя. Следователно, след като компетентните органи са извършили необходимия технически прегледи по чл. 5, ал. 3 т. 4 и документален такъв по чл. 12 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. и са издали свидетелство за регистрация на процесните специализирани автомобили, то съдът само в производство, в което се оспорва тази констатация, е компетентен да провери дали е законосъобразна. Съдът следва да зачете правното действие на свидетелството за регистрация на процесния автомобил и не може инцидентно в производство по чл. 204, ал. 4 АПК да го отрече.

Въз основа на гореизложеното, специализираните автомобили, използвани при конвоирането на ищеца в процесния период до различни съдебни сгради, не основава засягане на права, подлежащи на обезщетяване на твърдените в исковата молба неимуществени вреди.

По отношение на конкретните оплаквания, които се основават на превоз на седалки, които не са обезопасени, без предпазен колан, проблеми със здравето и липса на вентилация, счита същите за неоснователни и недоказани по следните съображения:

Целта на специализираните автомобили не е осигуряване максимално възможно удобство на пътуващите в тях, а осигуряване на безопасно пътуване, с цел да бъде избегната възможност за инциденти и нарушения при превоза на лицата със специален режим по ЗИНЗС. Макар и специфични, условията при конвоирането на ищеца не може да бъдат определени като изтезания или нечовешко или унижително отнасяне, нито застрашаващи живота и здравето му. Както бе посочено, установено е по делото, че специализираните автомобили, с които е извършвано конвоиране на ищеца съответстват на изискванията - за тях не важат правилата по ЗДвП да бъдат оборудвани с обезопасителен колан с оглед специфичното им предназначение, а отделно от това не се установява по делото при нито един превоз да е допуснато нараняване или какъвто и да е дискомфорт на ищеца при конвоирането, още по-малко конвоирането да е причина за здравословните му проблеми.

Принципното несъгласие на ищеца с оборудването и състоянието на автомобилите не основава причиняване на неимуществени вреди. На обезщетение подлежат нанесени вреди тогава, когато справедливостта налага с оглед конкретните, обективно съществуващи обстоятелства във всеки един случай същите да бъдат възмездени. Такива обстоятелства по делото не са доказани. При приложението на чл. 52 ЗЗД съдът следва да прецени естеството и характерът на причиненото страдание не само от страна на субективното възприятие и усещане на пострадалия за причинена вреда, а съобразно установени и доказани конкретни факти, от които тя произтича, при съобразяване и с общите схващания за справедливост, основаващи обезщетяването им.

В заключение, не е доказано незаконосъобразно бездействие, тоест неизпълнение на произтичащо от закон задължение. Няма данни ищецът да е възразил по условията на транспортиране по време на извършването му, не е оспорил конкретни незаконосъобразни бездействия на служители на ответника. Не се установява и нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, предполагащо ангажиране на отговорността по чл. 284 от ЗИНЗС. Не е имало инцидент с превозваните лица на конкретните дати, конкретно ищецът не е пострадал по време на транспортирането му, не са му причинени вреди. Обстоятелства, при които, поради липсата на предпазни колани може да се стигне до инцидент в случая не са били налице и такъв инцидент не е настъпил, съответно няма причинени вреди. Няма и пряка и непосредствена причинно - следствена връзка с незаконосъобразно действие или бездействие на служители на ответника.

Ето защо, по конкретните оплаквания не е налице основание за ангажиране на отговорността на ответника ГДО за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на служители на ответника при конвоиране на ищеца на датата 02.12.2024 г.

В горния смисъл е и практиката на ВАС по адм. дело № 2544/2024 г., аккто и трайната съдебна практика на АССГ тричленни състави по аналогични дела. В решение № 4707/25.07.2022г. по адм.дело № 8599/2021г. на ВАС на РБ с предмет аналогична претенция е посочено, че „...по отношение на конвойната дейност, освен общите правила за пътна безопасност при осъществяване на превози, съществува и допълнителна категория – охранителна безопасност. Двете следва да бъдат взети предвид на приоритетен принцип според тежестта им към момента на осъществяване на конвойната дейност, поради което охранителната безопасност е поставена на първо място, тъй като тя е определяща за този вид превози.“ Този извод се споделя от настоящия съдебен състав.

По изложените съображения, съдът приема за неоснователна и недоказана исковата претенция за претърпени неимуществени вреди от ищеца на 02.12.2024 г. по време на конвоирането му от ГДО, поради което следва да я остави без уважение.

Неоснователността на главния иск води до неоснователност и на акцесорния иск, поради което съдът следва да отхвърли и претенцията за присъждане на законни лихви.

Воден от горното Административен съд – София град, I-во отделение, 21-ви състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на К. Р. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието за присъждане на сумата в размер на 2000.00лв. /две хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от транспортиране без предпазен колан на 02.12.2024г. от Централен софийски затвор до Специализиран наказателен съд, находящ се в [населено място], [улица] от Специализиран наказателен съд, находящ се в [населено място], [улица] до Централен софийски затвор. Претендира сторените разноски.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: